

[s. 84](#) Augsburg.

Den 14de reiste jeg til Augsburg.

Den 18de besøgte jeg Hofmedikus Jäger, som tog meget venskabeligt mod mig og førte mig til en Biinhøst hos sin Svigerfader, Hofraad Pfaff. Dette var den første Biinhøst, jeg havde bivaanet, og den interesserede mig altsaa ikke lidet. En Biinhøst er egentlig en Fest, hvortil Besidderen af et [s. 85](#) Viinbjerg indbyder alle sine Venner, og hvor de Unge især spille Hovedrollen. Juleleg, Dands, Fyrværkeri og deslige ere Hovedingredienterne i en saadan Fest. Om Eftermiddagen Klokken 2 samledes vi allerede paa Biinbjerget, og det varede ikke længe, inden først Leg, siden Dands og, da det blev mørkt, Fyrværkeri fulgte paa hverandre. Enhver anskaffede sig en Mængde smaa Rakter, som solgtes der paa Pladsen, og breite nogle af dem ud blandt Fruentimmerne, medens man selv afbrændte andre. Tilsidst afbrændtes et større Fyrværkeri, som ikke saae ilde ud. Hele Selskabet begav sig nu under klingende Spil og Sang til Byen, bragte Pfaff et Vivat udenfor hans Dør og tilbragte Resten af Aftenen hos ham.

Den 20de. Om Morgenen hos Jäger og ligeledes om Aftenen, efter Indbydelse. Et Fruentimmer af J.s Slægtskab, som er der i Besøg fra Landet, kom hjem fra en Viinhøst, medens jeg var der. Fru Jäger spurgte hende, om huu havde sunget „Der Reiter und sein muthiges Rot" etc. Jeg erindrer mig herved, at dette er en af Damernes Yndlingsssange her, og jeg hørte dem ved Viinhosten, med megen Salvelse, synge:

„Er wirbt nicht lauge, et bietet nicht Gold,
Mit Sturm erringt er den Minnesold."

Det er mærkværdigt nok, at denne Schillerske Ryttersang, som han har digtet i det syttende Aarhundredes raaeste Soldaters Smag, saaledes vorder en Damesang, en Mangel af Delikatesse og Følelse for Decents, — hvorover man kunde skrive et heelt Ark i „Tilskueren", uden at Nogen tog det til Hjerte.

Jeg har iøvrigt tilbragt disse sidste 3 Dage mest med Spekulation og haaber at have fundet noget ikke Uvigtigt, som jeg her ikke kan meddele.